

Орлица и Лѣсица.

Орлицата и лѣсицата едниъжъ се сприятелихъ и, за да могатъ постоянно да другарувать, да се виждатъ и срѣщатъ всеки день, както и, въ случай на нужда, да си помагатъ, сговорихъ се да направятъ къщитѣ си наблизо. За това тѣ избрахъ едно голѣмо старо хралупато дърво. Орлицата си направи на него гнѣздото, снесе яйца и си извѣди орленца; а лѣсицата си изрови дупка въ хралупата на дървото и си окучи лѣсиченца.

Единъ день лѣсицата, както си имаше обичай, излѣзе на ловъ, а орлицата нѣмаше този день нищо за ѳдене, нито съ що да нахрани малкитѣ си орленца. Тя слѣзихъ долу, сграбчи охраненитѣ лѣсиченца и ги изнесе въ гнѣздото си за храна на малкитѣ и на себе си.

Малко слѣдъ туй върнхъ се и лѣсицата, но що да види! дупката праздна и отъ гнѣздото на съсѣдката ѳ се дими топлата кръвъ на бѣднитѣ ѳ дѣчица, а орлицата дере ли—дере търбушитѣ имъ съ остритѣ си нокте и имъ кълве очитѣ съ закривения си кълвунъ.

Какво е било на лѣсицата, като видѣла всичко това, всеки може да си помисли. Та баремъ да бѣше ѳ постигнахъло туй зло отъ друго нѣкого, ами то отъ най-добрата ѳ приятелка и съсѣдка! Като не можеше нищо да направи, лѣсицата проклинаше часѣтъ, въ който се сприятели съ орлицата и молѣше Бога да ѳ отплати.

Слѣдъ нѣколко дни на полето овчари си печяхъ месо. Орлицата открадихъ отъ огъня